



# SURVIVAL NEWS

SURVIVAL KILLAN  
JÄSENTIEDOITE

1 / 1986

## SURVIVAL KILTA RY:n KEVÄTKOKOUS

Killan kevätkokous järjestetään Porissa 17.5.86.  
Paikka on Porin Nuorisokeskus ja aika 13.00 alkaen.  
Kokouksessa käsitellään vain sääntömääräiset kokousasiat  
mitään muuta ohjelmaa ei ennakkotiedoista huolimatta ole.  
Nuorisokeskuksen osoite on Isolinnankatu 12.  
Johtokunta kokoontuu samassa paikassa tuntia ennen ja tar-  
vittaessa myös jatkaa yleisenkokouksen jälkeen.

Johtokunta

Tavataan Riihimäen Erämessuilla

Kiltalaiset suunnistautuvat perinteisesti Erämessuille.  
Usein pyöriskelemme väentungoksessa ja ohitamme kiltaveljiä  
ynnä sisaria yhtään ollenkaan toisistamme tietämättä.  
Ruotsista on tulossa Lars Fält ja Harry Sepp messuillemaan.  
Kun käyt Erämessuilla muista käydä kohtauspaalulla parillisil-  
la tasatunneilla siellä voi ystävä odottaa...

Oltermannilla on asiaa...

Pian on käsillä aika jolloin alkaa koivunmahlan laskeminen. Moniko kiltalainen on muistanut hommaa kokeilla? Kevät tulee usein liian nopeasti, monet herkulliset yrtit ja syötävät juuret tulevat mieleen vasta liian myöhään. Ollaampa tänäkeväänä tarkkoina.

Kevätkokous on tänäkeväänä niin myöhässä ettei koko Killan historian aikana ole moista tapahtumaa aikakirjoihin kirjattu. Syitä ja syntisiä löytyy mutta johtokuita ottaa kaikki niskoilleen. Ehkäpä jäsenistö viisastuu ja valitsee sitten syksyllä toimivamman johtokunnan.

Pekka Salonen ja allekirjoittanut vierailivat helmikuussa Ruotsissa tapaamassa veljesjärjestön puheenjohtajaa Stefan Källmannia ja sihteeriä Harry Seppiä. Yhteistoimintaa on, yksi vaihto-oppilas on pyrkimässä ensikesän kursseille Lieksaan ja Jim Mustonen käväisi opettamassa ruotsalaisille miten talvella kalastetaan verkoilla jään alta. Jimin vierailu oli myös hänen ammattiinsa liittyvä työmatka.

Mitä tulevan kesän UT-kurssiin tulee, sen järjestelyt on hoidettu esimerkillisesti. Ammattimiehet ovat taas olleet asialla.

Killan toiminta näyttää edelleenkin piristyvän vain UT-kurssien aikoina. Muut mahdollinen yhteistoiminta kärsii innostuneiden vetäjien puutteesta. SPR on järjestämässä uudenlaista koulutustoimintaa pelastuspalveluväelle. Kysymyksessä ovat ns. maastokelpoisuuskurssit. Jari Lampinen ja allekirjoittanut ovat olleet suunnittelutiimissä mukana. Uskomme, että näillä kursseilla, jos ne hyväksytään valtakunnallisiksi, voivat kiltalaiset toimia opettajina ja asiantuntijoina. Ensi kesänä on kokeilukurssi Evon turvekammin maastossa.

Täällä Porissa on Porin Partiolaisten ry:n toimesta käynnistymässä keräys lämpökameran saamiseksi lähimpään pelastuspalveluhelikopteriin. Kopteri on Turussa. Toivoisin, että kiltalaiset tulisivat mukaan tähän tempaukseen tai organisoisivat sellaisen toimimaan omalla paikakakunnallaan. Samalla voimme tehdä pientä propagandaa Killasta ja sen toiminnasta. Muistakaamme, ettei lämpökamera ole sentään ihmeitä tekevä viisasten kivi vaan edelleenkin tarvitaan koulutusta ulkoilun turvallisuus riskejä estämään ja ehkäisemään.

Lopuksi yhtykäämme onnittelemaan 60-vuotiasta Teuvo Kuurretta kelpo taidegraafikkoamme joka on ollut yksi Killan toiminnan alkuunpanija ja tukipylyvä. Paljolti Onnea Teuvolle!

*Turkka*

Tilaa Fenix-lintu aiheinen pronssinvalettu vyösolki!



Seppo Iivonen Routiolta on valanut kiltalaisille sopivia pronssisia vyösolkia, sopivat erinomaisesti farkkuvöihin. Ylläoleva malli on 1:1 koossa. Soljella on hintaa 90 mk ynnä postituskulut. Tilausosoite: Seppo Iivonen Osmonkuja 3, 08350 Routio. Jos mielessäsi on jokin muu aihe, neuvottele tekijämiehen kanssa.

UT-vyö uutuu Napialasta

Vyö käsittää polypropyleenista kudotun vyön solkineen ja kaksi vyötaskua jotke on valmistettu 950D pu-kyllästetystä erikoiskas-täviistä vesitiiviistä rinkakankaasta. Taskuun mahtuu Trangian eväs-rasia eli useilla UT-kursseilla kokeiltu ja käytetty hätäpakkaus. Vyö laukkuineen maksaa 50,-/kpl. Uutuutta on suositeltu ensikesän UT-kurssille, site voi tilata Napiala Oy:stä, postiosoite 12400 Ter-vakoski.

Killan pipo

Haluatko pistää pääsi siniseen pipoon jossa lukee edessä Survival Kilta ry. Tähän on tilaisuus maksamalla Killan tilille 35,- huhti-kuun loppuun mennessä. Pipo itse maksaa 28,- loput menevät postitukseen. Killan tili on: Porin Suomalainen Sp, 4476710-58080. Pipo on alhaalta taitettava, kahdenkertainen ja tupsullinen sen materiaali on kotimaista 100% akryylilankaa. Jos kiinnostusta löytyy voimme tilata myös nimipainatuksella tai merkillä varustettuja sollegepuseroita hintaan 75,-/kpl. Väri on sininen ja materiaali 100% puuvilla. Muitakin värejä on mutta hinta silloin korkeampi.

Jari Koivisto  
Kerttulinkatu 15 F 70  
20500 Turku

## HYPOTERMIA

### Johdanto

Hypotermiaa eli vajaalämpöisyyttä on käsitelty jonkin verran kiltamme koulutustoiminnassa. Aihe on kuitenkin ajankohtainen; meillä Suomessa on pitkä talvi, paljon vesistöjä ja mahdollisuuksia jotka altistavat hypotermialle. Hypotermiasta ei yleisesti tiedetä tarpeeksi ja vajaalämpöisyys otetaan harvoin huomioon hätätilanteessa, saati sitten tehtäessä tavallista eräretkeä.

Hypotermialla tarkoitetaan tilaa, jossa ihmisen ydinlämpö (ei kainalosta mitattu lämpötila, Paan kehon ydinosaan lämpö, joka eneiaputillanteessa saadaan parhaiten mitattua syvältä peräsuolesta), laskee alle 35°C. Hypotermialla on kaksi muotoa. Se voi kehittyä hitaasti pitkäaikaisen altistuksen yhteydessä esim. pitkällä vaelluksella. Yleisempi muoto on kuitenkin akuutti hypotermia, joka kehittyy melko nopeasti. Tyypillinen yhdistelmä on alkoholin tai lääkkeiden myrkytystä ja "sammuminen" hankeen.

Veneilijät ja vesilläliikkujat muodostavat oman riskiryhmänsä. Veden virtaus ja tuuli jäädyttävät ruumiinlämpötilaa nopeasti. Esimerkiksi matkustajalaiva Lakonian upotessa v.1969 oli veden lämpötila 18°C, silti 113 ihmistä menehtyi hypotermiaan kelluttuaan pelastusliiveillä noin kolme tuntia. Myös useimmat Titanicin uhreista ei hukkunut. Vaan kuoli hypotermiaan kelluen pelastusliiveillä.

### Hypotermian toteaminen

Hypotermian mahdollisuus olisi pidettävä mielessä, jotta pystyisi havaitsemaan vajaalämpöisyyden mahdollisten muiden oireiden joukosta. Luotettavin keino on ydinlämpötilan mittaaminen peräsuolesta. Tämä tosin saattaa kenttäolosuhteissa tuottaa hankaluutta, tosin nykyisiin ensiapuvälineisiin on saatavana pieniä elektronisia lämpömittareita, joilla voidaan mitata lämpötila melko syvältä ja nopeasti. Myös hypotermian oireista voidaan päätellä potilaan lämpötilaa. Ennen hypotermiaa, 35-37°C oireina ovat: mielialan muutos hiljaiseksi ja välinpitämättömäksi, värinä, kylmäntunne, nopea pulssi ja koholla oleva verenpaine. Myöhemmin ajan ja paikan taju häviää. Myös motorista hidastumista voidaan havaita. Kylmässä vedessä lämpötilan muutos voi aiheuttaa lyhytaikaisen hyperventilaation eli kiihtyneen hengityksen.

### Taulukko hypotermian oireista

<u>Lämpötila</u>	<u>Oireet ja löydökset</u>
35-37°C	Värinä, kylmäntunne, nopea pulssi
33-35	Voimakas värinä, hidastunut ajatuskyky, alkava muistamattomuus, huono koordinaatio, mielialan muutokset, virtsanerityksen häiriöt.
30-33	Puolittainen tajuttomuus, lihajäykkyys, muistamattomuus, laajentuneet pupillit
28-30	Tajuttomuus, jäykkyys, hidas pulssi ja hidas hengitys
26-28	Tajuttomuus, heikko tai tunteeton pulssi, rytmihäiriöt, vaikeasti havaittavat hengityслиikkeet, lihajäykkyyden katoaminen, virtsanerityksen loppuminen
alle 26	Kuin kuollut => kuolema

Kun on kysymys vaikeasta hypotermiasta, ydinlämpö alle 30°C, rytmihäiriöiden määrä lisääntyy. Syvässä hypotermiassa oleva potilas vaikuttaa kuolleelta. Hänen ihonsa on kylmä ja harmaan kalpea, sponttaania hengitystä ei ehkä ole havaittavissa. Myös pulssi saattaa olla tunnustelemattomissa.

Hypotermista potilasta ei kuitenkaan tule pitää kuolleena, ennenkuin asianmukainen hoito on toteutettu ja potilas on lämmennyt. Tiedetään tapauksia, joissa potilas on toipunut jopa 15°C ydinlämpötilasta. Hypotermialla on elimistöä suojaava ominaisuus, esim. aivojen hapenkulutus 28°C ydinlämpötilassa on 50% normaalista. Tätä käytetään hyväksi mm. avosydänleikkauksissa.

### Ensiapu

Mikäli potilas on tajuissaan ja hän pystyy liikkumaan, lämpeäminen tapahtuu tehokkaasti, kun hän käyttää omaa lihasaktiiviteettiaan, kävelee ja liikkuu. Lämmin juotava ja kuivat vaatteet tietenkin edistävät lämpeämistä. Avotulella lämmittäminen on suoritettava varoen; paikallisten paleltumien ja mahdollisten tuntohäiriöiden vuoksi on olemassa palovamman vaara. Alkoholi lisää lämmönhukkaa vilkastuttamalla ääreisverenkiertoa.

Tajuttoman potilaan, ydinlämpö alle 32°C, käsittely on tapahduttava erityistä varovaisuutta noudattaen, koska kaikenlainen koskettelu ja liikkuttelu voivat provosoida rytmihäiriöitä.

Tajuttoman potilaan hoidossa keskitytään aluksi vain jäähtymisen pysäyttämiseen. Jos potilaan välitön sairaalaankuljettaminen viivästyy, on varottava aktiivista lämmittämistä, joka tulee suorittaa sairaalaolosuhteissa. Kun potilasta alkuvaiheessa lämmitetään, tulee raajat jättää esim. avaruushuovan ulkopuolelle. Lämmittämisen tulee olla hidadasta, ettei ääreisverenkierto avaudu yhtäkkiä suuren määrän kylmä verta sydämeen. Tällöin tapahtuu ns. jälkijäähtyminen ja sydämen rytmihäiriöt, jopa kammiövärinä ovat todennäköisiä. Ääreisverenkierron äkillisen avautuminen pudottaa verenpaineen romahdusmaisesti.

Kehon ydinosaan ulkoisen lämmittämisen lisäksi voidaan potilasta lämmitellä antamalla hänen hengittää lämmintä vesihöyryä tai lämmitettyä happea. Sairaalaolosuhteissa voidaan käyttää lämmitettyjä suonensisäisiä infuusioita ja mahdollisesti lämmintä kylpyä. Painantaelvytyksellä voi potilaalle provosoida rytmihäiriöitä, eikä sillä ehkä saavuteta toivottua vastetta. Toisaalta, mikäli potilaan pulssi ei ole tunnusteltavissa eikä hengitystä havaita tai sydänpysähdys on todettu monitoroimalla ja elvytystä voidaan jatkaa sairaalahoitoon saakka, on syytä aloittaa painantaelvytys. Tämä riittää turvaamaan potilaan verenkierron kuljetuksen ajan. On tärkeää, ettei mahdollista elvytystä keskeytetä, vaan sitä jatketaan koko kuljetuksen ajan. Kuljetuksen on tapahduttava hellävaraisesti suuren rytmihäiriövaaran vuoksi.

### Hypotermian ennaltaehkäisy

Vaatetuksella on suuri merkitys hypotermian ennaltaehkäisyssä. Ilma johtaa huonosti lämpöä. Runsaasti ilmaa sisältävä vaatet materiaali, kuten villa, suojaa hyvin kylmää vastaan. Vaatetuksessa on tärkeä, että päällimmäisenä on tuulta läpäisemätön kerros, esim. anorakki tai tarkoitukseen suunniteltu vaellustakki. Vaatetuksella on merkitystä veden varaan jouduttaessakin. Kylmään veden pudonneen ei kannata lähteä uimaan, eikä riisua vaatteita. Uidesa lämmönhukka lisääntyy enemmän kuin sen tuotanto, ja vaatetus vähene-

tää lämmön siirtymistä ihosta ympäristöön.  
 Tuuli moninkertaistaa kylmän vaikutuksen osuessaan paljaalle iholle.  
 Tämä näkyy liitteenä olevasta taulukosta.  
 Paleleva ihminen hakee tuulen suojaa ja pyrkii pienentämään lämmön-  
 hukkaa vetämällä käsivartensa lähelle vartaloa ja menemällä ns. sikiö-  
 asentoon.  
 Oman itsensä ja mielialan seuraaminen sekä hypotermian tiedostaminen  
 ovat tärkeitä ennaltaehkäisyyn kannalta.

#### Lopuksi

Vaikka mahdollisuuksia on paljon, hypotermiaa esiintyy verraten har-  
 voin maassamme. Vuosittain vain jokunen tapaus.  
 Vaikeasti hypoterminen potilas kuuluu tehohoitoon ja ensiapuna on  
 lähinnä nopea ja hellävarainen kuljetus sairaalahoitoon.  
 Mikäli artikkelin pohjalta nousee kysymyksiä, tai haluatte pohtia li-  
 sää aihetta, voitte ottaa yhteyttä.

Tuulen nopeus m/s Tuulen ja lämpötilan yhteisvaikutus paljaana olevan ihoon.  
 Taulukossa luetaan ottamalla tuulen nopeus vasemmalta ja  
 lämpötila (°C) ylhäältä.

Tyyäni	+10	+5	0	-5	-10	-15	-20	-25	-30	-35	-40	-45
2,2	+8	+3	-2	-7	-12	-17	-23	-28	-33	-38	-44	-49
4,5	+4	-2	-8	-14	-20	-26	-32	-38	-44	-51	-57	-63
8,9	0	-7	-14	-21	-28	-36	-42	-49	-57	-64	-71	-78
11,2	-1	-8	-16	-23	-31	-38	-46	-53	-60	-68	-76	-83
13,4	-2	-10	-17	-25	-33	-41	-48	-56	-63	-72	-78	-86
15,6	-3	-11	-18	-26	-34	-42	-49	-57	-65	-73	-80	-89
17,9	-3	-11	-19	-27	-35	-43	-51	-59	-66	-74	-82	-90
20,1	-4	-12	-19	-28	-36	-43	-52	-60	-67	-76	-83	-92
22,4	-4	-12	-20	-28	-36	-44	-52	-60	-68	-76	-84	-92

Survival drawins addition, AP manual 64-3 department of air force,  
 super intendents documents. US sofferament printed office,  
 Washington D.C 20402, 1970.



KOKOUSMUISTIO 30.1.1985  
 UT-KURSSIRYHMÄ

Läsnä: Kauko Romppanen  
 Esa Nisula  
 Timo Kuparinen  
 Jouni Koistinen

#### 1. Katsaus valmisteluihin

- lehti-ilmoittelu on alkanut ( Pj, partio, Erä ) ja partio-  
 piireille on lähtenyt kirje. Maakunnallinen ilmoittelu käyn-  
 nistyy helmikuun alussa. SPR yhteyshenkilö J. Norismaa.
- kanoottit yhteensä 18 kpl varusteineen varattu Kontiolahden  
 nuorisolautakunnalta. Siirto avoin. Tiedustellaan säilytys-  
 astioita meijeriltä.
- Harila on varattu teoriaajaksolle
- Jongunmajan tarjous saatu: - auto johtoryhmälle, majoitus,  
 päätösruokailu, kuljetusapu OK.
- Teoriaosalle tällä hetkellä 5 ilmoittautunutta

#### 2. aikataulut

Ilmoittautuminen alkanut, päättyy 21.3. teoriajakson osalta.  
 Viikolla 14. lähtee kurssikirjeet, samalla maksukuitit ja os.  
 ott.listat. (4.4. kirjeet viim. liikkeellä) Teoria 18-20.4  
 alkaen klo. 18.00 - päättyy su klo 15 mennessä.  
 Ilmoittautuminen käytäntöön teorialla tai 20.6. mennessä.  
 Kirjeet lähtee viikolla 27. 27.7 - 3.8. perusjakso Lieksa  
 Jongunjoki. Alkaen klo. 12.00 ja päättyy su aamupäivällä.  
 Osallistujat otetaan ilm. järjestyksessä 30 teorialle ja 20  
 perusjaksolle.

#### 3. Häätäpakkaukset ja kirjat

Timo kokoaa Erä-lehdestä eri pakkausvaihtoehtoista ja toimittaa  
 muille. Hpakkaukset kootaan tarjouspyyntönä heti teoriajakson jäl-  
 keen.  
 Kirjat (;;;miiten selviän luonnossa;;) hankitaan T. Aaltosen  
 kautta.

#### 4. Luvat

Anssi Suinila, Jongunmaja - kalastusluvat Huom. Jokaisella  
 kurssilaisella tulee olla valtion kalastuskortti.  
 Tuliluvat, yöpyminen, puumateriaalin käyttö - Lieksan hoito-  
 alueen metsäteknikko tai Jongunmaja.

#### 5. Riista

Kurssille hankitaan: kani - 2/partio, yht. 13kpl  
 kalkkuna 2 kpl (tai kanoja)  
 Ansalankoja käytetään vain koulutustarkoitukseen.  
 Onko eläimille, jotka tulevat ruokakäyttöön, terveystarkastus  
 pakkoa?

#### 6. LÄÄKÄRINTARKASTUS

Päätettiin suorittaa kurssilla osallistuvilla perusjakson alussa  
 lääkärintarkastus ja harjoituksen aikana jatkuva lääkärintarkastus.

## 7. Teoria-osa

- kootaan kurssilaisille materiaalipaketti yhteistyössä Survival-killan kanssa. Lisäksi Spr:n materiaalia, Akh:n kirjasarjoja.
- keskusteltiin yleisesti teorian painottamisesta eri aiheiden välillä. Todettiin, että varsinainen kurssiohjelma pitää sopia maaliskuun alussa mm. OK-opintokeskusta varten.

## 8. käytännönjakso

- vesitilannetta joella seurattava
- koskiturvallisuus muistettava. Hankitaan esim. Kari Mauro opettamaan koskimelontaa,
- kysytään Pielisen metsäsissien majaa
- Kaksinkantaajassa, Karhunkaataja V. Heikkinen - täytettyjen eläinten esittely, sisällytetään ohjelmaan. ( 5,-/os.)
- koskireitillä muutamia majoja, joita kysytään johtoryhmän käyttöön.
- partiopiirin radiopuhelimet otetaan johtoryhmälle
- Survival-killan mustahuivi hankitaan osallistujille
- harjoituksen aikaan jokainen osallistuja pitää henkilökohtaista päiväkirjaa.

Keskusteltiin alustavasti kurssilaisten minimivarustuksesta:

- yleisesti päädyttiin siihen, että mahdollisimman moni varuste on ryhmäkohtainen. Esim. hpakkausta ei anneta valmiina, vaan sitä täydennetään viikon kuluessa.
- osanottajalle sallitaan hyvä vaatetus ja sadevarusteet?
- puukko henkilökohtainen, mutta osan ajasta vain 1/partio
- 2 tupakka-askia tupakkamiehille
- hunajapurkki 1/ os.ott.
- suolaa 1 kg/partio
- nauhasaha 1/partio
- Survival-killan muut säännöt mm, kellot

Ohjelmasta käytiin läpi joitakin ideoita:

- kalastusjakso käynnistyy koukunteolla, tarvittaessa annetaan tehdasvalmisteinen koukku
- koulutustarkoituksissa voidaan antaa ryhmille lisävarustusta mm. kirves, narua
- 1.ilta on ns. pehmeälaskua - annetaan kanoottikoulutusta lääkärintarkastus tehdään ja majoitutaan majoitteissa, siis teltassa, jatkossa hpakkauksen avaruushuopa on majoitteena.
- hygieniaa varten muistettava tarvittavat tarvikkeet
- juomaveden saanti turvattava
- todettiin, että sellainen metsäjakso saattaisi sittenkin toimia hyvin, kanoottivaellus painottuisi alkuvaiheeseen.
- ryhmä käy keväällä katsomassa maastoa ja suunnittelemassa tarkan reitin.

Lopuksi katsottiin K. Romppasen kuvia Survival-testistä.

kirjurina

Jouni Koistinen

# TULESTA UUDEKSI

## SURVIVAL KILLAN MERKKIEN SYMBOLIIKKAA

Kilta on saanut uuden merkin, tulesta nousevan Fenix-linnun, Ei ollenkaan huono tunnus, varsinkaan jos tuumitaan merkitystä vähän syvemmin.

Fenix-lintu juontaa juurensa itämaisestä tarustosta, on kuulamattomuuden symboli, joka vanhentuneena polttaa itsensä tullesta ja nousee siitä uudistuneena uuteen elämään. Vaikka Survival Killan ideologia olikin varsin pitkälle mietittynä, kun kilta 1975 perustettiin, se ei kuitenkaan ollut aivan valmis, Tottahan toiminnan tarkoitus oli selvästi ilmaistu, koska muuten eivät säännöt olisi tulleet hyväksytyiksi yhdistystä rekisteröitäessä. Pieniä "pilkun viillauksia" tosin jouduttiin tekemään jälkepäin, mutta ei yhtään ideologisiin kohtiin.

Järjestelmää on vuosien saatossa, niitä on kertynytkin jo peräti kymmenen, täytynyt jatkuvasti hioa, mutta niinpä onkin kehittynyt koulutusasteista, joka on ja hyvä. Lintu on noussut tullesta joka kerran uudelleen, toivottavasti myös jaksaa elää. Ja elääkin, jos jäsenet elävät, kehittävät saamaansa oppia ja tuovat uutta. Ei kehityksen tarvitse olla nopeaa, mutta jos ajatellaan, että kaikki tulee valmiina, ilman vaivannäköä, edes pientä, ei kehitystä tapahdu, lintumme kuolee.

Tämmöinen yhdistys, jonka jäsenet ovat hajallaan ympäri maata, ei voikaan toimia kovin vilkkaasti. Kuitenkin pitää varmistaa, että on toimintakykyinen johtokunta, sillä loputhan voidaan hoitaa kirjeillä.

Kun tässä nyt tuli puheeksi tämä symboliikka, muisteltakoon vielä ensimmäisen merkin syntyvaiheita. Merkin suunnittelustahan julistettiin kilpailu, mutta niinkuin usein käy, ei tässäkään mikään ehdotuksista kelvannut sellaisenaan toteutettavaksi. Heraldiiikkakin asetti omat esteensä, jotka oli sentään otettava huomioon, kun oli kyse merkistä, jota kenties kannettaisiin vuosia.

Liikaa tekstiä ei erimerkiksi saa olla. Heraldiset säännöt ovat moninaiset, eikä ole syytä käydä niitä tässä kertaamaan. Kummitsetä sai tehtäväkseen sommitella ehdotusten pohjalta, partioheraldikko kun oli, killalle merkin.

Killan kansa oli kiitettävästi paneutunut asiaan ja tehtävä oli ollut kirkkaana mielessä, Henkiinjäämiskursseilta saatu oppi näkyi kaikista ehdotuksista, joita oli peräti 33 ja selaillesseni niitä tarkkaan löysin muutamista sen linjan, jonka perusteella sitten uusi merkki syntyi ja tehtiin, muistaakseni sille Testille, jolla meillä ensi kerran oli ulkomaalaisia mukana,

Tarkoitan linjalla ELÄMÄN ELEMENTTEJÄ: maa, vesi, ilma ja tuli, antiikin alkuaineet.

Näillä eväiliä siis syntyi ensimmäinen pyöreä merkki. Tuli, nuotion kajo ei siinä ole oikein heraldinen, mutta tulee nyt korjatuksi tässä uudessa luonnoksessa.

Miten ja missä järjestyksessä kumpaakin merkkiä käytetään, se onkin jo toinen juttu.

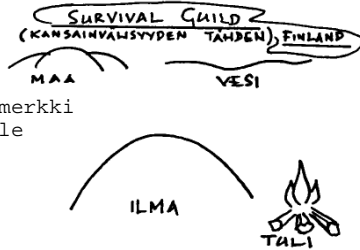
*Kummitsetä*

Edellisen johdosta...

Fenix-lintu merkkiä saavat käyttää kaikki UT-kurssin tai vanhan Survival Testin suorittaneet henkilöt.

Killan "antiikin alkuaine merkkiä" vain jäseniksi hakemuksen kautta hyväksytyt tai kunniajäseniksi kutsutut henkilöt.

Oltermanni



PUNCEN LEIPÄPALSTA (toivottavasti jatkuu vastaisuudessaakin)

Monet ajattelevat, että jos on jauhoja niin niistä voidaan tehdä vain leipää ja pitää olla uuni niiden valmistamiseen. Survival testeilläkin on aina valmistettu leipää kiviuunissa, mutta muitakin mahdollisuuksia on jauhojen saamiseksi syömäkelpoiseksi.

Ja ainahan ei pidä edes jauhoja keittää velliksi, puuroksi taikka sitten paistaa, jotta ne voitaisiin syödä.

Seuraavassa otan esimerkiksi muutamia yksinkertaisia jauhuruokiamme, joita esi-isämme söivät ja valmistivat:

1. Jauhoista tai talkkunajauhoista kylmään veteen sekoittamalla valmistettu jauhuruoka = pepu
2. Jauhoista, mutta tavallisimmin talkkunaksista maitoon, piimään tai kaljaan sekoittamalla valmistettu jauhuruoka = talkkuna
3. Jauhoista tai talkkunaksista kiehuvaan veteen keitetty sakea puuro = mutti.

Rajaan käsittelystä pois 2:sen ja 3:sen, koska talkkunat on pääsääntöisesti sekoituksia kypsennetyistä, kuivatuihin ja jauhetuista viljoista ja herneistä tai pavuista.

Karjalaiset ovat valmistaneet pepun tapaista ruokaa seuraavasti A.O. Heikelin mukaan: "suolaveteen hämmennetään jauhot, niin, että tulee niin sakeaksi, jotta pyrkii hajoamaan, mutta koprassa (kädessä) kestää pallona, jota haukataan." Heikel mainitsee, että em. ruokaa voidaan valmistaa myiös kalan keitinveeteen.

Pepua on yleensä syöty kourasta. Sen päälle on pantu voita ja palan painikkeesi on ryyppätty maitoa. Ja pepu on ollut kesäaikaan suosittu eväruoka, joten siitä sitten vaan seuraavalle jotokselle jauhopussi mukaan.

Kautta koko Suomen on eräitä yksinkertaisia tahtaita t. seoksia valmistettu myös jauhoista ja marjoista. Tekotavaltaan ne liittyvät läheisesti edellä kuvattuihin, koska niitä ei kypsennetä. Tavallisia nimityksiä tahtaille on ollut mm. pöperö, töhrö, tuusa, marjasotku ym. Marjoista on pääasiallisesti käytetty puolukoita (talvella puolukkahilloa) ja mustikoita. Eräillä alueilla etenkin Etelä-Suomessa on käytetty myös mansikoita ja omenia.

*Puncen*

PAKKO OLI PERUA!

METSÄELÄMÄ VUONNA 1984

Niin siinä kävi. Syksyllä oli Killan talvitoimintajaksolle ilmoittautunut 12 henkeä ja lisäksi muutama oli kiinnostunut, mutta vielä epävarma lähtemisestään. Kun ilmoittautumisaika oli kulunut umpeen, oli ilmoittautuneita enää vain neljä. Matka olisi tuottanut niin paljon tappiota, että Killalla ei ole siihen varaa.

Jos mukaan olisi lähtenyt yli kahdeksan henkeä, olisi saatu voittoa niin paljon, että Kilta olisi pystynyt hankkimaan jäätikkövarusteita. Nyt näyttää siltä, että talvitoimintajakson mukana kaatuu myös tämän vuotinen jäätikköjakso.

Joka tapauksessa talvijakson maisemat ovat sitä luokkaa, että reissua yritetään uudestaan huhtikuussa 1987, kun mukaan saadaan tämän vuotinen UT-kurssi. Jos talvitoimintajakso onnistuu, tehdään samana vuonna myös jäätikkövaellus.

Mutta toistaiseksi: Tässä seison, enkä muuta voi.

Kari Vainio

Ylensyötyäni 30 -vuotta päätin hakeutua Sumvival-killan ulkoilun turvallisuuskursseille. Olin kuullut näistä pimeässä metsässä viihtyvistä kummajaisista. Ennen Evolle lähtöäni tankkasin itseäni hiilihydraateilla, sokerilla, hunajalle sekä vitamiineilla. Olihan edessä viikon metsäretki ja sehän ei ole mikään leikin asia. Viikon ruokalistalla olisi huhun mukaan seitikkisoppaa, sisiliskoja sekä käärmeitä. Eksoottista eikä totta?

Matkalla Evolle keksein vielä yhden tankkauspaikan. Poikkesin Hauholla SPR: Hämeen piirin koulutuskeskukseen eli Pokkariin. Siellä nautin viimeiset vehnäset. Sain luvan poiketa takaisin tullessani saamaan ensiapua, tuoretta pullaa ja maitoa. Saavuttuani perille synkimpään sademetsään viritin mukani tuomani VHF-radiopuhelimen. Pystyitiin 10-metrinen tukiaseman antennin ja laitoin puhelimen käyttö-kuntoon. Tarkoitukseni olisi säilyttää yhteys ulkopuoliseen maailmaan. Yritin yhteyttä johonkin aluehälytyskeskukseen. Kokeiluksi tuli Lahti, Tampere, Hämeenlinna sekä Valkeakoski. Lopuksi lähetin yleisen "häätahuudon" mutta kukaan ei vastannut. Eläköön tekniikka. Lopuksi minulle valkeni totuus: En tulisi saamaan Evolle sairaankuljetusajoneuvoja, joilla kuljetettaisiin uupuneet kurssilaiset hoitoon. Sydänalaani kouraisi tietenkin seuraava pettymys olisi että alueella ei olisi käärmeitäkään, sisiliskoista puhumattakaan.

Kurssilaiset saivat tehtäväkseen rakentaa leirialueelle turvekammin. Puolet kurssilaisista oli mestareita, loput mestarin apulaisia. Kammi rakennettiin omasta päästä. Lopputulos: Onneksi puuta vielä jäi. Kammin rakentamisen lomassa osa puutavarasta ohjautui toiselle, einiskeittiöön menevälle linjalle, lopputuotteena pettu. Tästä opimme metsä-varantomme moninaiskäytön monet mahdollisuudet.

Eräänä päivänä ohjelmassa oli suunnistusta. Matkasimme porukalla, mutta Esa ja minä päätimme oikaista. Kartta ja kompassi visusti taskussa etenimme "oikeaan suuntaan." Aikamme kompuroituamme meidät yllätti rankkasade. Värjötelttyämme aikamme kuusen alla, teimme päätöksen: Kartta esille. No siitä nyt ei ollut mitään hyötyä kun emme tienneet nykyistä olinpaikkaamme. Hortoilimme sinne sun tänne.

Mielessä kävi selviytyminen leirille tai ainakin ihmisten ilmoille. Jos emme selviytyisi, miten kävisi obligaatioidemme ja debentuuriemme? Huolestuminen oli todellista. Sattuma korjaa satoaan: osuimme sademetsässä suureen kanttarellejä kasvavaan alueeseen. Olimme vähällä seota.

Keräsimme niitä mielipuolinen kiilto silmissä levitettyyn sadetakkiin. Kuten huomaatte mielen oli vallannut toivo: Terveenä ja ehjänä takaisin leiriin. Viidestäkymmenestä litrasta sienä saisi oivan muhennoksen koko sakille. Tunne oli molemminpuolinen. Siinä taas paljastui mustakantisen kirjan eräs totuus: "Kyllä Turkka omistaan huolen pitää."

Päivät seurasivat toisiaan. Yhtään ei jäänyt väliin. Teimme päiväretkiä kulttuurimaisemaan. Niitimme paskahuusien takaa syötäväksi tarkoitettut heinät ja ruohot. Oi tätä elämän onnea. Eräällä reissulamme ruotsalainen vaihto-oppilaamme Elisabeth esitti puomilla kaatuvan joutsenen tanssin. Lopputulos: Pää edellä auon kuivatus ojaan. Tietenkin me ritarit ojensimme puhtaita ihokkaitamme mudan poistamiseen. Saimme esiin Elisabethin silmät, jotka iloisesti pälyilivät joka suuntaan - kaikki hyvin.

Ohjelmassa oli kanootilla kaatumista ja kalastamista verkolla. Kadonneen etsintää maastossa ynnä muuta. Totesin vain että hirveän poikkitieteellinen kurssi.

Lopuksi tuli viimeinen päivä. Erotessamme toivoimme joskus näkevämme uudelleen. Tällä kurssilla oli paljon muitakin henkilöitä (terveisiä vain Ilmarille, Pentille, Tuulalle, Sepolle, Minnalle ym. persoonille.)

Varmistauduttuamme, että kaikki kurssilaiset olivat poistuneet vain oltermannin hyvälle sienipaikalle, joka oli jäänyt huomaamatta. Siellä oli silmänkantamattomiin lampaankääpiä, lampaankääpiä, lampaankääpiä. Keräsimme niitä kaksi isoa 50l:n pahvilaatikollista kotiinvietäväksi. Niissä olisi nimittäin alibi metsäreisusta. Eihän niitä kokemuksia kuitenkaan kukaan usko.

Puristin pahvilaatikkoa rystyset valkoisina - sitä ei minulta niin vain viettäisikään. Havahduin todellisuuteen kotiportillani Porissa. Kertasin mielestäni kokemuksiani. Ainoa tappioni oli takaisintulo-matkalla syömättäjääneet "ristin" pullat. Muuten suosittelen kurssia lämpimästi vesisateellakin.

"Hygieenikko"